

Estrasburg, l'última temptació d'Hèctor Villalba

Ex-regidor d'UCD i d'UV a la ciutat on va nàixer i viu, Almussafes, Hèctor Villalba és ara diputat autonòmic d'Unió Valenciana i l'home que el seu partit, en coalició amb la Federació de Partits Regionalistes (FPR), vol seure a Estrasburg.

Remei Blasco

Hèctor Villalba Chirivella és fill de l'Almussafes agrícola de 1954. Quan hi va nàixer, fa 34 anys, res no presagiava que una de les multinacionals més importants del sector automobilístic, la Ford, havia de canviar la vida d'aquest poble de la Ribera Alta, i, també, la de la família del polític valencianista. La factoria Ford, instal·lada a Almussafes l'any 1971, s'emporta les 20 fanecades que donaven de menjar als Villalba-Chirivella. Son pare passarà a ser un treballador més d'una xicoteta empresa de comercialització agrícola, mentre sa mare, com les altres dones del poble, continuarà fent de mestressa de casa.

L'economia familiar, gens sobrada de recursos, era insuficient per a sufragar les despeses dels estudis d'Hèctor Villalba i dels seus tres germans. És per això que compatibilitzarà els estudis de magisteri amb la gamma més variada de feines eventuais. Potser perquè no era estudiant amb dedicació exclusiva no hi va posar massa coratge a ser el primer de la classe i poder accedir a la prebenda, ja desaparaguda, de la plaça directa. A pesar d'això, acaba magisteri, l'any 74, amb una mitjana de 7,5 i aprova les oposicions la primera vegada que s'hi presenta.

10 preferències

Un llibre: *Cañas y barro*, de Vicente Blasco Ibáñez.

Un polític: Vicente González Lizondo

Una política: Golda Meir.

Un personatge públic històric: Jesucrist.

Un actor: Anthony Quinn.

Plat de cuina: la paella.

Un lloc: Bocairent (Vall d'Albaida).

Una cita: no en tinc cap.

La ciutat preferida: Almussafes.

L'obra musical: *Tanhäuser*.

Adéu a l'escola

Haver orientat la seua vida cap al magisteri semblava una desició irrevocable,

però la política, quasi sense voler, el farà abandonar tan irrefrenable vocació. Hèctor Villalba explica, satisfet, com, un bon dia, en eixir de l'escola va comprar el diari i va veure que anava el quart en la llista d'Unió Valenciana (UV) a les eleccions autonòmiques del 87. Amb l'acta de diputat autonòmic enceta la seua carrera política professional. Però, ja abans, i també temptat pels altres, havia estat regidor de la desaparaguda UCD, de 1979 a 1982, a Almussafes: càrrec que ocuparà, sota les sigles d'UV, durant el 83 i 84.

De l'encara curta carrera política d'Hèctor Villalba, ell destaca, com a fets més importants, la constitució del primer consell història d'UV, creat a Almussafes al novembre del 82 i la seua lluita per fer un partit cada vegada més nacionalista. En aquest sentit, li cap l'honor d'haver presentat una ponència de política institucional, a l'últim congrés dels valencianistes, que definia UV com una força ideològicament nacionalista.

No ha regatejat esforços per a deslligar, des de la seua militància en UV, qualsevol coalició amb partits d'àmbit estatal. Ho va fer quan, el 1985, es va trencar la Coalició Popular i ho ha repetit, últimament, davant les ofertes fe-

tes pel PP i el CDS per concórrer a les europees del 15 de juny. La possibilitat d'Hèctor Villalba, finalment guanyadora, vol dir que UV es presenta a les europees en coalició amb la Federació de Partits Regionalistes (FPR), i té el cap de llista en la seua mateixa persona.

L'interès pels temes nacionalistes i valencians li ve, a Hèctor Villalba, de la lectura de Vicente Blasco Ibáñez. De la seua producció literària, en destaca la novel·la *Cañas y barro*, i, concretament el personatge de Tono «perquè plasma el caràcter valencià —que jo he viscut a ma casa—, treballador, sacrificat i sempre disposat a superar les dificultats».

Retrat xinès

Si vostè fóra una pedra, seria: una pedra rodona de riu.

Un cotxe: qualsevol cotxe familiar, amb quatre portes, còmode, no massa ràpid, però segur.

Un ofici: mestre.

Un animal: el cavall.

Un monument: l'Alhambra.

Un instrument: la trompa

Un somni: ser fel·lú.

Quan ben aviat comence la campanya electoral, Hèctor Villalba haurà de deixar sota mínims els seus *hobbies*. Res de jugar a la pilota valenciana; però, això sí, podrà continuar sent un esportista passiu i anar als partits del València CF cada quinze dies. Afronta les europees com un gran repte, que «encara que una bruixa li diguera que li faltaran 1000 vots per ser eurodiputat, treballaria amb la mateixa il·lusió».

Per a fer la travessia, aquest jove de 34 anys, que nega ser un Don Joan a pesar de tenir algunes de les característiques pròpies de l'arquetip, alt, moreno i amb ulls verds, tindrà el suport incondicional de la seva dona, d'una infermera bocairentina, ara en l'atur, que, aviat, serà mare i el farà pare, per primera vegada. Hèctor Villalba, romàntic, però no melancòlic, lluitarà perquè el dia 15 de juny les urnes li donen un vol directe València-Estrasburg. □